

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 17 listopada 2021 r.

Znak sprawy: DDP-1.051.60.2021

NR: 2472 PODPIS Jb
WPCYNĘC

202110-11-125

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA WNIOSKU

Minister Infrastruktury, działając na podstawie art. 244 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zawiadamia, że wniosek z dnia 28 października br. w sprawie dotyczącej wyodrębnienia prawnego kategorii dróg transportu rolniczego, został uznany za bezzasadny.

Na wstępie należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 4 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1376 z późn. zm.) drogami publicznymi, w myśl art. 1 ustawy o drogach publicznych są drogi zaliczone na podstawie ww. ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z ich przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Ustawa o drogach publicznych wyróżnia, ze względu na funkcje w sieci drogowej, następujące kategorie dróg: krajowe, wojewódzkie, powiatowe oraz gminne.

Odnosząc się do przedstawionego w ww. wystąpieniu postulatu wyodrębnienia kategorii prawnej drogi publicznej w postaci „drogi transportu rolniczego” należy stwierdzić, że w przypadku dróg publicznych, które mają charakter dróg ogólnodostępnych, z których może korzystać każdy uczestnik ruchu drogowego jeśli tylko przepisy prawa na to pozwalają, drogi przebiegające przez wsie to drogi stanowiące nie tylko infrastrukturę umożliwiającą poruszanie się po nich pojazdów rolniczych ale także infrastrukturę umożliwiającą komunikację mieszkańcom danej miejscowości. Ze względu na zachowanie odpowiednich warunków bezpieczeństwa ruchu drogowego nie ma możliwości, aby pojazdy rolnicze włączające się do ruchu z dróg wewnętrznych (dróg polnych) miały pierwszeństwo przed pojazdami samochodowymi poruszającym się po takich drogach w celach komunikacyjnych. Zastosowanie takiego rozwiązania wprowadzałoby również utrudnienia w ruchu drogowym, w tym także utrudnienia komunikacyjne dla mieszkańców pobliskich wsi.

Jednocześnie analizując sieć dróg publicznych w Polsce należy stwierdzić, że bardzo dużo odcinków dróg publicznych to drogi biegnące przez wsie i mniejsze miejscowości. Niniejsze obejmuje wszystkie kategorie dróg publicznych włącznie z drogami wojewódzkimi i krajowymi stanowiącymi sieć dróg przenoszących ruch o charakterze tranzytowym. Dlatego postulat wyodrębnienia kategorii dróg publicznych, które miałyby służyć przede wszystkim potrzebom produkcji rolnej z przyczyn technicznych nie jest możliwy do realizacji.

Natomiast jeżeli chodzi o postulat wprowadzenia ograniczenia prędkości na drogach publicznych biegnących przez wsie to należy zauważyć, iż w większości są to odcinki dróg gdzie obowiązuje ograniczenie w ruchu pojazdów do co najmniej 50 km/h, co jest związane z faktem, że drogi te biegną przez teren zabudowany. Natomiast nie ma żadnych przeszkód prawnych aby zarządca drogi określonej kategorii wprowadził inne ograniczenia prędkości ze względu na uwarunkowania panujące na danym odcinku drogi np. na odcinku drogi z którego korzysta duża liczba pojazdów rolniczych.

W przypadku dróg wewnętrznych budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie drogi wewnętrznej oraz zarządzanie nią należą do zarządcy terenu, na którym jest ona zlokalizowana, a w przypadku jego braku - do właściciela tego terenu. Finansowanie zadań, o których mowa powyżej,

należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku - do jego właściciela. Zatem to podmiot zarządzający drogą wewnętrzną decyduje o sposobie jej wykorzystania oraz o oznakowaniu drogowym na danej drodze wewnętrznej.

Z poważaniem

 Dokument podpisany elektronicznie przez:

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Agnieszka Krupa
Zastępca Dyrektora
Departamentu Dróg Publicznych